

årig uddannelse. En revision af uddannelsen er aktuelt under overvejelse og i sammenhæng hermed en autorisationsordning.

I Sverige giver linjen for næringsterapi (klinisk ernæringslære) ved den ovennævnte højskole i Göteborg kompetence til at arbejde som klinisk diætist. Man har i Sverige nedsat et udvalg, der skal udarbejde en samlet oversigt over kvalifikationskrav og autorisationsprincipper for sundhedspersonalegrupper, inklusive kliniske ernæringsfysiologer.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget har ingen umiddelbare statslige eller kommunaløkonomiske konsekvenser og heller ingen erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser. Der kan dog blive tale om merudgifter for Sundhedsstyrelsen til administration af den supplerende praktiske uddannelse på 1 år, som indføres med autorisationen. Det skønnes, at det autorisationsgebyr, som Sundhedsstyrelsen skal opkræve, vil andrage i alt ca. 105.000 kr. som en umiddelbar følge af de eksisterende diætisters autorisation, jf. bemærkningerne til § 2, stk. 5

Lovforslaget berører ingen EU-retlige aspekter.

7. Høring af offentlige myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos de involverede statslige myndigheder, de kommunale organisationer og de faglige foreninger, herunder Den Almindelige Danske Lægeforening, Praktiserende Lægers Organisation og Foreningen af Kliniske Diætister.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til §§ 1-2

Det fastslås i bestemmelserne, at betegnelsen »klinisk diætist« er forbeholdt personer, som i henhold til de fastsatte uddannelseskrav har kunnet autoriseres.

Indførelse af en autorisationsordning indebærer ikke i sig selv ændringer i uddannelsen til klinisk diætist. Uddannelsen varetages i dag af Undervisningsministeriet i henhold til bekendtgørelse nr. 314 af 21. maj 1987 om optagelse og uddannelse af kliniske diætister på Specialkursus i Husholdning ved Aarhus Universitet. Der er i dag en årlig optagelse på ca. 20 studerende.

Efter § 2, stk. 1 og 2, stilles der som noget nyt krav om en supplerende praktisk uddannelse på 1 år, før autorisationen kan gives. Dette begrundes bl.a. med,

at uddannelsen, der i forvejen er noget kort for en autorisation (reelt 1 år), nu bliver praksisorienteret, og at der, ligesom for visse andre praksisorienterede, autorisationsgivende uddannelser (f.eks. kiropraktorer), stilles krav om et praksisår forud for autorisation, hvor diætisterne under nærmere supervision kan føres ind i fagets kliniske dele med henblik på en selvstændig, rutineret og forsvarlig varetagelse af diagnostik, forebyggelse og behandling inden for det diætetiske virksomhedsområde.

Hensigten med bestemmelsen i § 2, stk. 4, om nægtelse af at meddele autorisation til personer, der er farlige for deres medmennesker - der findes tilsvarende i en række sundhedsautorisationslove - er at undgå tilfælde, hvor betingelse for meddelelse af autorisation er opfyldt og derfor skal meddeles, selv om det står klart, at autorisationen umiddelbart derefter må fratages vedkommende i medfør af reglerne i § 4.

Det gebyr for autorisation, der efter § 2, stk. 5, fastsættes af sundhedsministeren forudsættes aktuelt at blive 525 kr., hvilket svarer til autorisationsgebyret for f.eks. kliniske tandteknikere. Antages, at ca. 200 diætister opnår autorisation i forbindelse med lovens ikrafttræden, vil der samlet tilgå statskassen ca. 105.000 kr.

Til § 3

Uddannelsen som klinisk diætist er ikke for tiden omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelser.

Med gennemførelse af en autorisationsordning vil der være mulighed for at søge optagelse af uddannelsen under Rådets Direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992, det såkaldte »2. generelle direktiv«.

Diætisterhvervet er ikke for tiden omfattet af den fællesnordiske overenskomst af 14. juni 1993 om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundheds- og veterinærvesenet. Som nævnt i de almindelige bemærkninger enten overvejes det eller der er allerede iværksat autorisationsordninger i de øvrige nordiske lande for kliniske diætister, hvorfor det på et senere tidspunkt kan komme på tale at indføje kliniske diætister i den fællesnordiske overenskomst, i det omfang de nordiske uddannelser er sammenlignelige.

Til §§ 4 - 6

Fratagelses- og generhvervelsesbestemmelserne er udformet som de tilsvarende bestemmelser i lov nr. 397 af 10. juni 1987 om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.